

ข้อกำหนดการควบคุมคุณภาพของอินเดียสร้างความกังวลให้ กับการค้าเครื่องนุ่งห่มของอินโดนีเซีย

นโยบายการคุ้มครองทางการค้าของอินเดียนั้นส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเติบโตของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มของอินโดนีเซีย ซึ่งต้องพึ่งพาการส่งออกไปยังอินเดีย

Indonesian exporters dislike an Indian Quality Control Order (QCO), which they claim is creating major trade barriers through import assessments. Credit: Shutterstock.

ความกังวลของผู้ประกอบการผลิตเสื้อผ้าและสิ่งทอของอินโดนีเซียได้รับการหยิบยกขึ้นในการเจรจาระหว่างรัฐบาลของอินโดนีเซีย (จาการ์ตา) และอินเดีย (นิวเดลี) และมีความหวังว่าการเจรจาจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น

โดยผู้ส่งออกอินโดนีเซียไม่พอใจกับคำสั่งควบคุมคุณภาพ (Quality Control Order: QCO) ของอินเดีย โดยอ้างว่าคำสั่งนี้สร้างอุปสรรคทางการค้าอย่างมาก ทำให้เกิดการกีดกันทางการค้าผ่านการประเมินการนำเข้า

คุณ Redma Gita Wirawasta ประธานสมาคมผู้ผลิตเส้นใยและเส้นด้ายอินโดนีเซีย (APSyFI) ระบุว่า "อินโดนีเซียได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อองค์การการค้าโลก (WTO) โดยชี้ว่าอินเดียเลือกปฏิบัติในการบังคับใช้ข้อกำหนดควบคุมคุณภาพ (QCO) ซึ่งเป็นการ

ทำลายหลักการค่าที่เป็นธรรม และนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2564 (ปี 2021) สินค้าหลายชนิด ถูกควบคุมด้วยกฎระเบียบเหล่านี้ และอินเดียดูเหมือนจะเลือกปฏิบัติในการตรวจสอบสินค้านำเข้า”

คุณ Redma ให้ความคิดเห็นว่า “ข้อกำหนดควบคุมคุณภาพ (QCO) บังคับใช้มาตรฐานที่เข้มงวด พร้อมกระบวนการรับรองที่ยืดยาวและขาดความโปร่งใส ซึ่งสร้างอุปสรรคที่ไม่จำเป็น โดยเฉพาะกับการส่งออกเส้นใยเรยอน เพราะสำนักงานมาตรฐานอินเดีย (BIS) ไม่เต็มใจที่จะเข้าไปตรวจสอบในอินโดนีเซีย ตัวอย่างเช่น ในกรณีของเส้นใยเรยอน พวกเขาชอบที่จะตรวจสอบในยุโรปมากกว่าที่จะมาอินโดนีเซีย หรือเป็นไปได้ว่า อินเดียอาจกำลังปกป้องอุตสาหกรรมในประเทศของตนจากการแข่งขัน แม้ว่ากฎขององค์การการค้าโลก (WTO) จะอนุญาตให้ใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีได้ แต่มาตรการเหล่านั้นต้องยุติธรรมและเสมอภาค”

และเมื่อปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. 2567) ช่วงระหว่างเดือนมกราคม-พฤศจิกายน พบว่าอินโดนีเซียส่งออกผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไปยังอินเดียจำนวน 95.9 ล้านกิโลกรัม สร้างรายได้ 208.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามข้อมูลที่รวบรวมโดย APSyFI ในช่วงเวลาเดียวกัน อินเดียนำเข้าสิ่งทอจากอินเดียนจำนวน 38.5 ล้านกิโลกรัม มูลค่า 127.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

โดยหากเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2566 พบว่า อินเดียส่งออกสิ่งทอ 114.8 ล้านกิโลกรัม มูลค่า 241.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในขณะที่การนำเข้าจากอินเดียอยู่ที่ 36.3 ล้านกิโลกรัม มูลค่า 135 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตัวเลขเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าทั้งปริมาณและมูลค่าการส่งออกสิ่งทอของอินโดนีเซียไปยังอินเดียลดลงในปี พ.ศ. 2567 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2566

ข้อมูลดังกล่าวถึงแสดงให้เห็นถึงปริมาณการส่งออกและนำเข้าสิ่งทอระหว่างอินโดนีเซียและอินเดีย ซึ่งชี้ให้เห็นว่าตลาดอินเดียเป็นตลาดที่สำคัญสำหรับสินค้าสิ่งทอของอินโดนีเซีย

อินโดนีเซียได้พยายามอย่างต่อเนื่องในการแก้ไขปัญหากับคำสั่งควบคุมคุณภาพ (QCO) ของอินเดีย โดยได้ยื่นเรื่องร้องเรียนหลายครั้งต่อรัฐบาลอินเดีย รวมถึงได้มีการส่งจดหมายจากกระทรวงพาณิชย์ในจาการ์ตา และการส่งคณะผู้แทนไปยังอินเดีย เพื่อเจรจาโดยตรงกับรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่อินโดนีเซียรู้สึก

ว่าความพยายามเหล่านี้ไม่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากข้อกั่วงวลของพวกเขาถูกตอบสนองด้วยความล่าช้าทางราชการ และยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม

คุณ Redma กล่าวเน้นย้ำว่า 'ด้วยประชากรจำนวนมากของอินเดีย 1.4 พันล้านคน และตลาดที่กำลังเติบโต สามารถเป็นทางเลือกสำหรับการส่งออกเสื้อผ้าและสิ่งทอของอินโดนีเซียไปยังผู้ซื้อในตะวันตกได้ และแม้ว่าทั้งสองประเทศจะเป็นผู้ผลิตสิ่งทอรายใหญ่ แต่ก็มีศักยภาพสำหรับความสัมพันธ์ทางการค้าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มสถานะทางการค้าของทั้งสองประเทศทั่วโลก และเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางอุตสาหกรรมระหว่างกัน และหากทั้ง 2 ประเทศสามารถเสริมสร้างความร่วมมืออินโดนีเซียและอินเดียร่วมกันอาจสามารถแข่งขันกับการครองตลาดของจีนได้'

และล่าสุดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงประสานงานกิจการเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย โดยคุณ Airlangga Hartarto และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรมของอินเดีย โดย คุณ Shri Piyush Goyal ตกลงกันที่จะจัดตั้งทีมงานด้านเทคนิคทันที เพื่อหารือและแก้ปัญหาค้า เช่น โควตา ข้อจำกัดที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากร และขั้นตอนศุลกากร

การประชุมทวิภาคีติดตามผลระหว่างอินโดนีเซียและอินเดียมีกำหนดจัดขึ้นในช่วงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ณ กรุงนิวเดลี โดยมีเป้าหมายเพื่อสรุปและแก้ไขปัญหาค้าระหว่าง 2 ประเทศ ทั้งนี้ คุณ Airlangga ได้ออกแถลงการณ์เป็นลายลักษณ์อักษรภายหลังการประชุมกับคุณ Goyal ในจาการ์ตา โดยแสดงความหวังว่า "ขั้นตอนที่เป็นรูปธรรมนี้จะช่วยส่งเสริมการส่งออกของอินโดนีเซียและเพิ่มพูนการค้ากับอินเดีย"

คุณ Airlangga กล่าวว่า 'ทั้ง 2 ประเทศมีเป้าหมายที่จะเพิ่มการค้าทวิภาคีระหว่างกัน ซึ่งมีมูลค่าเกือบ 27 พันล้านดอลลาร์สหรัฐเมื่อปี พ.ศ. 2566 (ปี 2023) สำหรับสินค้าทั้งหมด โดยมีการเติบโตเฉลี่ยต่อปีร้อยละ 2.54 ระหว่างปี พ.ศ. 2562-2566 (ปี 2019-2023)'

ทั้งนี้ คุณ Rizal Tanzil เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบด้านความยั่งยืนของสมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทออินโดนีเซีย (Asosiasi Pertekstilan Indonesia: API) ได้สะท้อนความกังวลของคุณ Redma ระบุว่า "ในมุมมองของผม มาตรการกีดกันทางการค้าของอินเดียมียุทธศาสตร์เพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าและปกป้องตลาดในประเทศของพวกเขา ทำให้ผู้ส่งออกเข้าสู่อินเดียได้ยาก และ QCO นั้นค่อนข้างมีความยุ่งยากใน

เชิงเทคนิค และอาจลดมูลค่าการส่งออกของเรา แต่อินเดียยังคงเป็นตลาดที่สำคัญ สำหรับการส่งออกเส้นใย เส้นด้าย และเสื้อผ้าของอินโดนีเซีย แต่มาตรการเหล่านี้อาจสร้างความหงุดหงิดให้กับผู้ส่งออกของเราได้"

พร้อมนี้ คุณ Tanzil ได้เสนอข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่า 'หากการเจรจาระหว่างรัฐบาล อินโดนีเซียและอินเดียไม่ประสบผลสำเร็จ อินโดนีเซียอาจจำเป็นต้องใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีที่คล้ายคลึงกัน เพื่อปกป้องตลาดภายในประเทศของตนเอง โดยมาตรการเหล่านี้อาจรวมถึงการออกกฎระเบียบที่เข้มงวด การกำหนดมาตรฐานสินค้า การบังคับใช้การทดสอบในห้องปฏิบัติการ หรือการดำเนินการตรวจสอบและรับรอง' พร้อมนี้ได้ตั้งข้อสังเกตว่า 'ข้อสังเกตว่า ในขณะที่อุตสาหกรรมสิ่งทอภายในประเทศของอินเดียแข็งแกร่งและอาจไม่จำเป็นต้องพึ่งพาการนำเข้ามากนัก แต่จำเป็นต้องมีมุมมองทางการค้าระดับโลกที่ครอบคลุม นั่นคือ ในบริบทที่กว้างขึ้นของการค้าโลกนั้น แต่ละประเทศมีความแข็งแกร่งและจุดอ่อนที่แตกต่างกัน อินเดียอาจมีความแข็งแกร่งในบางด้านที่อินโดนีเซียอ่อนแอ ดังนั้น การแก้ไขปัญหาคควรเน้นการแสวงหาทางออกที่ได้ประโยชน์ร่วมกัน (win-win solution) ผ่านการเจรจาและการร่วมมือกันเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้ทั้ง 2 ประเทศได้รับประโยชน์สูงสุดจากความสัมพันธ์ทางการค้า'

Source: JustStyle.com

Photo credit: Shutterstock